

Анотація до творчого проєкту

«ЧЕКАЮЧИ НА ГОДО»

роль Володимира за п'єсою Семюеля Беккета

здобувач першого бакалаврського рівня вищої освіти

Спеціальність – 026 «Сценічне мистецтво»

ОП «Акторська майстерність та продюсування».

Цибрик Микита Андрійович

Керівник творчого проєкту - нар. арт. України, проф. Сомов Лев Миколайович

Посилання на відеофіксацію творчого проєкту:

Володимир — один із двох головних героїв роману Семюеля Беккета «В очікуванні Годо».

У будь-якому комічному чи бурлескному дійстві є два персонажі, традиційно відомі як «раціональний» і «емоційний». Володимир був би еквівалентом раціоналізму.

Він - інтелектуал, якого хвилюють різноманітні ідеї. З них двох Володимир приймає рішення і пам'ятає важливі аспекти їхнього минулого. Саме він постійно нагадує Естрагону, що вони повинні чекати на Годо. Незважаючи на те, що його залишили невизначеним, усі наслідки припускають, що Володимир знає про Годо більше, ніж Естрагон, який каже нам, що він ніколи навіть не бачив Годо і, отже, не має уявлення, як виглядає Годо.

Володимир є тим, хто часто бачить релігійний або філософський підтекст у їхніх обговореннях подій, і він тлумачить їхні дії в релігійних термінах; наприклад, його турбує релігійний підтекст таких історій, як двоє розбійників

(двоє волоцюг), яких розіп'яли по обидва боки від Ісуса. Він стурбований долею злодія, який не був врятований, і стурбований тим, що «лише один із чотирьох євангелістів» говорить про спасіння злодія.

Крім більших потреб, Володимир також піклується про їхні фізичні потреби. Він допомагає Естрагону з чобітьми, і, до того ж, якби він був з Естрагоном вночі, той би не допустив, щоб свого друга побили; Крім того, він доглядає за їхніми мізерними стравами з ріпи, моркви та редиски та дає їм пайки, і, загалом, він прагне бути менеджером обох.

Деякі їхні дії Володимир співвідносить із загальними турботами людства. У другій дії, коли Поццо та Лакі падають і кричать про допомогу, Володимир інтерпретує їхні крики про допомогу як шанс для себе та Естрагона опинитися в унікальному становищі «допомоги людству». Адже, стверджує Володимир, «не щодня ми потрібні... але в цьому місці, в цей момент часу» вони потрібні і повинні відгукнутися на крики про допомогу. Так само Володимир розпитує Поццо, Лакі та хлопчика-посланника, тоді як Естрагон залишається, здебільшого, мовчазним слухачем. По суті, Володимир повинен постійно нагадувати Естрагону про їхню долю — тобто чекати Годо.